

CONCELLO DE MEAÑO

R/ Campo da Feira nº 1

36968 Meaño

Teléfono: 986 747585/

986747102

Fax: 986 747193

• SE QUERES MÁIS INFORMA-
CIÓN CONTACTA CON NOS :

- OS VENRES DE 10 A 11 HORAS,
NOS SERVIZOS SOCIAIS DO
CONCELLO DE MEAÑO

- A TRAVÉS DO CORREO ELECTRONICO:

SERVIZOS-SOCIAIS@

CONCELLODEMEANO.COM

www.concellodemeano.com

INTERESANOS A
TÚA OPINIÓN

¿Cómo educar sen castigar?

Existe entón un método eficaz de educar sen castigar? A resposta máis exacta é que non só hai un, senón moitos.

O neno que mostra unha conduta indeseada e é castigado é un neno incomprendido. Detrás de cada desafío, rabieta ou berro hai sempre unha razón que lle impulsa a iso .

Por unha banda, debemos desterrar a vella percepción dos pais/nais como figuras autoritarias que deben disciplinar aos seus fillos/as. Vexámonos a nós mesmos como axentes a través dos cales os nenos/as aprenden valores de vos e en quen sempre atoparán un soporte ante as complicacións. Existen moitas estratexias para educar sen castigar os principios esenciais son a **comprensión, ou agarimo e ou respecto mutuo**, por suposto sen excluír a firmeza. Os puntos craves a ter en consideración para poder ensinar aos nosos fillos/as de forma positiva son:

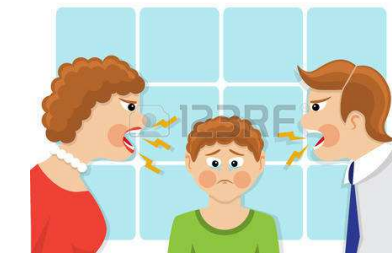
- 1. Regula as túas propias emocións.** Os pais/nais somos ou modelo para seguir para os nosos fillos/as.
- 2. Respecta os sentimentos.** Cando un neno/a ten un mal comportamento, no seu interior está a producirse unha sobre activación emocional
- 3. Lembra como (e cando) aprenden os nenos/as.** Os nenos/as aprenden gradualmente, non dá noite para a mañá. Non pretendamos que un neno/a aprenda unha conduta inmediatamente
- 4. Conecta antes de corrixir** é necesario que vexa en nós alguén en quen confiar, que respecta os seus sentimentos e que lle guía con agarimo e comprensión .

5. Establece límites e corrixe condutas, pero con empatía. Empatizar non significa non ser firme. Unha forma de mellorar a conduta é ofrecerlle alternativas limitadas de elección .

6. Se constante. A constancia é a base de unha boa educación.

7. Perdoarte a ti mesmo. E faino sempre. Non poderás dar o mellor de ti mesmo como pai/nai se non estás en equilibrio co teu interior.

8. Cando todo o demais falle, darte a ti mesmo unha gran aperta. E dálle unha aperta ao teu fillo/a. O máis importante é manter a conexión entre o neno/a e ti.

CONCELLO DE
MEAÑOO CASTIGO FISICO NA
EDUCACIÓN DOS NENOS/AS

INDICE

Que é educar?	1
Dereitos dos nenos 15 razóns para non pegar aos nenos/as	2 3
Como educar sen castigar	4

A educación é un proceso que ten como obxectivo formar o persoa, ensinalo a vivir e vivir xuntos. Educación non é só un proceso individual. Somos seres sociais e necesitamos aprender a ser unha persoa con outras persoas.

Non hai un único método válido para educar como non hai unha forma de sociedade única. Con todo, a pesar da súa aceptación en moitas sociedades, o castigo físico non é unha forma de educar. Claro que o castigo físico produce reaccións en nenos/as, pero iso non significa que é unha ferramenta educativa. Xa que non educa sino que confunde.

Que é educar?

Cando falamos de educación, habemos de partir dun feito incuestionable: que o home é un ser inacabado nun proceso constante e dinámico de realización durante toda a súa vida.

É evidente que nos referimos a unha educación integral, completa do individuo, que inclúe non só os coñecementos académicos, senón tamén e poderíamos dicir de maneira primordial, os aspectos afectivos e sociais.

Entendida así a educación, as súas metas fundamentais a conseguir serán que o neno/a para aprenda de forma progresiva a **ser independente e responsable**, a ter un concepto de si mesmo bo e equilibrado, que asuma valores como o respecto a si mesmo, aos demais e á contorna no que se desenvolve, que se integre na sociedade e comuníquese cos demais?

Educación é un concepto que podería englobalo todo, edúcase na sociedade, edúcase no traballo, na política ou na televisión, pero nós queremos falar da educación na familia e dentro desta, hai tres compoñentes que nos parecen prioritarios:

- Valores nos que educamos
- A comunicación que establecemos dentro de casa
- A idea que cada un constrúese de si mesmo ao mirar como lle miran aqueles a quen ama, é dicir, a **nosa autoestima**

Dereitos dos nenos/as

A Convención sobre os Dereitos do Neno contén 54 artigos, cada un dos cales contén detalles sobre un tipo peculiar de dereito. Estes poden dividirse en catro amplas categorías:

Dereitos á supervivencia, que abarcan o dereito dun neno ou nena á vida e a ter cubertas as necesidades máis fundamentais para a súa existencia; entre estas inclúense un nivel de vida adecuado, casa, nutrición e acceso aos servizos médicos.

Dereitos ao desenvolvemento, que inclúen aquelas cousas que os nenos necesitan para alcanzar o seu maior potencial. Exemplos son o dereito á educación, ao xogo e ao esparcemento, ás actividades culturais, ao acceso á información, e á liberdade de pensamento, conciencia e relixión.

Dereitos á protección, que esixen que os nenos sexan salvagardados de todas as formas de abuso, abandono e explotación, e abarcan temas tales como atención especial para nenos/as refuxiados, tortura, abusos do sistema xudicial, participación en conflitos armados, traballo infantil, consumo de drogas e explotación sexual.

Dereitos á participación, que permiten aos nenos/as asumir un papel activo nas súas comunidades e nacións. Estes dereitos inclúen a liberdade de expresar opinións, de opinar sobre os asuntos que afectan á propia vida dun, de asociarse e reunirse con fins pacíficos. Na medida en que desenvolven as súas capacidades, os nenos han de ter crecentes oportunidades de participar nas actividades da sociedade, como preparación para unha idade adulta responsable.

O entorno que un neno/a necesita para desenvolver as súas capacidades físicas, intelectuais, morais ou espirituais, require tanto dunha atención médica e unha educación adecuadas, como dun medio social e familiar san e seguro, unha alimentación equilibrada e unhas normas mínimas que regulen a actuación dos medios de comunicación

O uso da disciplina severa e castigo físico foi obxecto de investigación nos últimos anos. A maioría das análises probou que o castigo físico causa máis problemas que beneficios nos pequenos. Mírese por onde se mire, un 'sopapo', unha 'labazada, un 'bofetón', é pegar a un neno/a, e non é a fórmula sancionadora máis efectiva para educar aos pequenos. O castigo físico fai dano non só eles, senón tamén aos pais/nais producindo:

- 1. Ansiedade e sentimento de culpa, mesmo cando se considera correcta a aplicación deste tipo de castigo.**
- 2. A violencia expándese. O emprego do castigo físico aumenta a probabilidade de que os pais/nais mostren comportamentos violentos no futuro noutros contextos con maior frecuencia e máis intensidade.**
- 3. Impide a súa comunicación cos fillos/as e deteriora as relacións familiares.**
- 4. Cando usan o castigo físico porque carecen de recursos alternativos, aparece unha necesidade de xustificación ante si mesmo e ante a sociedade. Ao malestar polos efectos de castigo físico nos nenos/as súmase a incomodidade dunha posición incoherente ou non fundamentada .**

15 razóns polas que non debes pegar aos teus fillos/as

- 1- Paraliza a iniciativa do neno/a, bloqueando o seu comportamento e limitando a súa capacidade para resolver problemas.
- 2- Non fomenta a autonomía dos nenos/as.
- 3- Ofrece a actitude violenta como un modo válido para resolver conflitos.
- 4- Dana a súa autoestima. Xera sensación de minusvalía e promove expectativas negativas respecto de si mesmo.
- 5- Ensínalles a ser vítimas. Equivocadamente, moitos cren que a agresión fai máis fortes ás persoas que a sofren e prepáralles mellor para a vida, pero sabemos que non só non lles fai máis fortes, senón máis proclives a converterse repetidamente en vítimas.
- 6- Interfire nos seus procesos de aprendizaxe e, por tanto, no desenvolvemento da súa intelixencia, os seus sentidos e a súa emotividade.
- 7- Convida a NON razoar. Ao excluír o diálogo e a reflexión, dificulta a capacidade para establecer relacións causais entre o seu comportamento e as consecuencias que se derivan.
- 8- Failles sentir soidade, tristeza e abandono.
- 9- Incorporan a súa forma de ver a vida unha visión negativa dos demais e da sociedade como un lugar ameazante.
- 10- Crea un obstáculo, un impedimento na comunicación entre pais e fillos. Dana os vínculos emocionais creados entre ambos.
- 11- Failles sentir rabia, rancor e ganas de afastarse de casa.
- 12- Procrea máis violencia. Ensina que a violencia é un modo adecuado para resolver os problemas.
- 13- Poden presentar dificultades para integrarse socialmente, é dicir, para facer amigos e xogar cos demais nenos/as.
- 14- Non se aprende a cooperar coas figuras de autoridade, apréndese a someterse ás normas ou a transgredilas.
- 15- Poden sufrir danos físicos accidentais. Cando alguén pega, pódeseelle 'ir a man' e provocar máis dano do que esperaba.

- 1. A aplicación do castigo físico aumenta e lexítima ante as novas xeracións o uso da violencia na sociedade.**
- 2. Xera unha dobre moral. Aos adultos non se lles pode agredir, aos nenos e nenas si.**
- 3. Pode romper lazos familiares, rompendo a comunicación entre os seus membros, e impedindo que a familia se integre na comunidade e na sociedade.**
- 4. Dificulta a protección da infancia. Ao permitir estas prácticas, a sociedade 'abandona' e ignora o dereito de protección dos nenos e nenas.**
- 5. Edúcanse cidadáns sumises, condicionados a ser sempre vítimas.**